

РЕШЕНИЕ

№ 6457

гр. София, 30.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 29.09.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова

**ЧЛЕНОВЕ: Анета Юргакиева
Мая Сукнарова**

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **6067** по описа за **2023** година докладвано от съдия Мая Сукнарова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от Ю. Ю. Я. срещу решение от 20.04.2023 г., постановено по НАХД № 2422/2022 г. от Софийския районен съд, 132-ри състав. С него е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 21-4332-026574/21.12.2021 г. на началник група ОПП - СДВР, с което на основание чл.182, ал.1, т.6 от ЗДвП на Ю. Ю. Я. са наложени кумулативно административни наказания „глоба“ в размер на 750 лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 3 месеца за нарушение по чл.21, ал.2 от ЗДвП. В касационната жалба се твърди неправилност на обжалваното решение поради противоречие с материалния закон и съществени нарушения на процесуалните правила. Иска се отмяната му и произнасяне по същество, при което оспореното наказателно постановление да бъде отменено.

Ответникът – началник група в Отдел „Пътна полиция“ при Столична дирекция на вътрешните работи не изразява становище по жалбата.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура счита касационната жалба за основателна.

Настоящият 14-ти касационен състав на Административен съд – София град намира касационната жалба като подадена от надлежна страна, срещу подлежащ на

обжалване съдебен акт, при наличие на правен интерес и в срока по чл.211, ал.1 от АПК за процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

С обжалваното решение СРС е потвърдил оспореното пред него НП. За да се произнесе е установил следната фактическа обстановка:

На 13.08.2021 г., в 20:37 ч. Ю. Ю. Я. управлявал лек автомобил „К. С.“ с рег. [рег.номер на МПС] в [населено място], по [улица]с посока на движението от [улица]към Околовръстен път. Заснет бил от преносима мобилна система за видеоконтрол „С. М2“, № MD1192 до спирка „Гробищен парк Б.“. Измерената скорост на движение била 113 км/ч., която след приспаднат толеранс от 3% поради възможна грешка, била изчислена на 109 км/ч. при ограничение на скоростта 50 км/ч. за населено място, въведено с пътен знак В26. Направен бил снимков материал. Жалбоподателят не бил спрял на място. Младши автоконтрольор в ОПП - СДВР призовал юридическото лице, което е собственик на автомобила. На 17.11.2021г. се явил жалбоподателят, който попълнил декларация, че на 13.08.2021г. в 20.37 е управлявал автомобила. На същата дата е съставен АУАН № 043145/17.11.2021 г. за извършено нарушение по чл.21, ал.2 от ЗДвП. Въз основа на АУАН е издадено НП № 21-4332-026574/21.12.2021г.

При тези данни, от правна страна съдът е приел, че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, спазена била формата за съставяне на АУАН и НП, които съдържали всички необходими реквизити. И АУАН и НП били издадени от компетентен орган - със заповед № 8121з–515 от 14.05.2018 г. на министъра на вътрешните работи началникът на група в ОПП-СДВР бил оправомощен да издава НП, а младшите автоконтрольори - да съставят АУАН за нарушения по ЗДвП. Правната квалификация била адекватна на описанието на нарушението. Същото било описано ясно и точно с всички съставомерни факти. След като е обсъдил приложимите разпоредби на чл.21, ал.1 и ал.2 и санкционната разпоредба на чл.182, ал.1, т.6 от ЗДвП съдът е стигнал до извод, че от обективна страна е извършено нарушение на правилата за максимално допустимата скорост на движение при управление на МПС по смисъла на чл.21, ал.1 от ЗДвП, тъй като жалбоподателят управлявал процесния автомобил със скорост от 109 км/ч., при ограничение на скоростта от 50 км/ч., - максимално допустимата скорост била превишена с 59 км./ч. От субективна страна нарушаването на правилата за движение по пътищата било извършено при форма на вината пряк умисъл – жалбоподателят съзнавал общественоопасния характер на деянието си, предвиждал настъпването на обществено опасните последици и пряко целял настъпването на същите, доколкото много добре знаел, че се движи със скорост, която надвишава предвиденото ограничение от 50 км./ч.

Обжалваното решение е правилно.

Районният съд е събрал необходимите и относими доказателства, в обжалваното решение са изложени мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил и въз основа на последните е направил изводи, които настоящият състав споделя.

При съставянето на АУАН и НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, същите съдържат всички необходими реквизити и са издадени от компетентен орган. Установени са нарушението и неговият извършител. Заснемането е осъществено в близост до спирка „Гробищен парк – Б.“, където е поставен пътен

знак В26, въвеждащ ограничение от 50 км/ч. Приложени са и доказателства относно годността на техническото средство.

Съгласно чл.21, ал.1 от ЗДвП, при избиране скоростта на движение на водача на пътно превозно средство е забранено да превишава визираните в разпоредбата скорости в км/ч., в зависимост от вида МПС и от това дали същото се движи в населено, извън населено място или по автомагистрала. МПС от категории от В (автомобили, чиято допустима максимална маса не надвишава 3500 кг и броят на местата им за сядане, без мястото на водача, не превишава 8), не трябва да превишават в рамките на населено място скоростта от 50 км/ч. Според ал.2 на същия законов текст, когато стойността на скоростта, която не трябва да се превишава, е различна от посочената в ал.1, това се сигнализира с пътен знак. В случая жалбоподателят е нарушил цитираните норми, тъй като се е движил със скорост от 109 км/ч., при ограничение на скоростта от 50 км/ч., т.е. – максимално допустимата скорост е превишена с 59 км/ч. Съгласно чл.182, ал.1, т.6 от ЗДвП, водач, който превиши разрешената максимална скорост в населено място, се наказва, за превишаване над 50 km/h - с глоба 700 лв. и три месеца лишаване от право да управлява моторно превозно средство, като за всеки следващи 5 km/h превишаване над 50 km/h глобата се увеличава с 50 лв.

При това обосновано СРС е приел, че правилно е определен размерът на административното наказание като наложената глоба от 750 лева съответства на разпореденото с чл.182, ал.1, т.6 от ЗДвП при превишаване на разрешената максимална скорост в населено място с над 50 km/h да се наложи глоба в размер на 700 лв. като за всеки следващи 5 km/h превишаване над 50 km/h глобата се увеличава с 50 лв., както и три месеца лишаване на водача от право да управлява МПС. Това наказание е фиксирано и за съда не съществува възможност да го намали.

Водим от горното и на основание чл.221, ал.2 от АПК, Административен съд – София град, 14-и касационен състав,

РЕШИ :

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 20.04.2023 г. по НАХД № 2422/2022 г. на Софийския районен съд, 132-ри състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.